

Studie besøg til Italien

20-27. september 2015.

Søndag den tyvende september.

Gruppen bestående af 14 personer havde aftalt at mødes ved information skranken ved terminal 3 klokken 14:00. Da klokken blev 14:00 havde alle mødt op, bortset fra hr. Bilal Sfaxi. Efter at gruppen havde hilst på hinanden og præsenteret dem selv. Det var første gang jeg mødte nogle af dem, jeg havde dog mødt to af dem, da Italienerne og Rumænerne havde besøgt Danmark. Vi havde hjulpet Lise med at forberede den sidste aftensmad inden Rumænerne og Italienerne tog hjem.

Gruppen gik hen for at aflevere deres bagage. Efter det blev det aftalt at hr. Henrik Haubro ville blive tilbage og vente på Bilal imens resten af gruppen skulle gå igennem sikkerhedskontrollen i lufthavnen. Efter at komme igennem kom undertegnede ved et uheld til at gå for hurtigt væk. Jeg troede gruppen havde gået igennem sikkerhedskontrollen, fordi jeg troede jeg så en af dem gå foran mig, men jeg fandt senere ud af at jeg havde taget fejl. Jeg mødte en af dem igen, fordi hun havde kigget efter mig. Da jeg mødte op med gruppen sad de ved en café, de bestilte kaffe og jeg bestilte en cola, det var Kurt der betalte.

Ca. kl 14:45 havde hr. Kurt Lejbølle fundet ud af at gruppens fly var blevet aflyst, da flyet var blevet beskadiget. Kurt Lejbølle fik om booket vores fly, så vi skulle flyve fra Kastrup til Göteborg i Sverige og derefter fra Göteborg til Frankfurt i Tyskland og til sidst fra Frankfurt til Rom, i stedet for at flyve fra Kastrup til Rom, som var den oprindelige rute, ellers skulle vi vente til næste dag med at komme af sted. Kurt fik lavet om bookningen i tidsrummet 15-16.

Turen fra Kastrup til Göteborg tog ca. 55 min. Da vi ankom til Göteborg skulle vi ca. vente en time før vores fly imod Frankfurt ankom.

Vi gik ombord på flyet til Frankfurt klokken 19:05. På flyet fik gruppen sandwich og drikkevarer. Undertegnede drak et glas appelsin juice og spiste en æg og oste sandwich. Flyet landede 20 minutter senere end planlagt, klokken var 20:15, så vi havde mindre tid på lufthavnen, siden vi også skulle køre i bus for at komme til afgang. Da Frankfurt er kæmpe stor. Undertegnede nåede at få en kylling Snitzel sandwich, da der var en lang kø ved gaten.

Klokken var 22:00 da vi endelig gik ind i flyet, der fløj til Rom. På flyet fik vi igen sandwich og drikkevarer, men da undertegnede ikke var så sulten, som da vi sad i flyet imod Frankfurt. Så jeg kunne smage peberroden i æg og ost sandwichen, som jeg ikke kunne lide.

Klokken 23:35 gruppen ankom endelig til Rom, mere præcist sagt Fiumicino lufthavn, det havde taget ca. 5 timer mere end hvad der var planlagt, da oprindeligt ville gruppen have ankommet 18:35. Henrik Haubro havde fundet ud af at han ikke ville kunne nå at afhente busserne. Da gruppen også skulle hente deres bagage. Ca. 00:30 fandt vi ud af at vores bagage ikke var blevet sendt af sted, bortset fra en kuffert da Bilal var kommet for sent, betød det at han fik sin bagage med flyene. Henrik var gået ud for at bestille værelser på Hotel Hilton, da det var midt om natten og biludlejningen havde lukket. Da Kurt Lejbølle og Anne Vincentz udfyldte papirer hittegods. Vi fandt ud af vores bagage ville komme dagen efter klokken 14:30. Efter papirerne var underskrevet, da gik vi endelig ud. Vi nåede til hotel Hilton klokken 01:55. Folk skulle tjekke ind individuelt med deres pas, så alle var først tjekket ind klokken 03:15.

Mandag den 21ende september.

Fra klokken 07:30-09:15 spiste vi morgenmad på Hotel Hilton, det var en tag selv buffet af morgenmad, men en eller anden havde spildt bacon ned i æggen, så undertegnede og Billal ikke kunne spise af den, da vi begge er muslim.

Efter morgenmaden skulle vi alle mødes i receptionen klokken 09:30 og der skulle vi vente indtil Kurt og Henrik havde hentet busserne. Kl 10:30 havde Henrik og Kurt fået fat i busserne. 6 personer og Kurt Lejbølle, der kører, tog af sted hen til Sant Giorgio. Imens tog undertegnede og 6 andre personer hen til indkøbscenteret Leonardo der ligger i en forstad til Rom. Vi ankom der klokken 11:00. Her da vi sad ved en Café gav Henrik mig og Bilal vores lønforskud på 70 euro. Jeg gik i en Tiger butik med Bilal, jeg vidste ikke at Tiger var så verdensspredt, derinde købte Bilal to hårbørster, da han havde glemt at pakke en med. Undertegnede og Bilal kom til at gå en omvej, da Bilal skulle finde et sted hvor han kunne købe smøger.

Klokken 13:30 vi ankom til Fiumicino Lufthavn, hvor vi gik igennem terminal 1 og skulle igennem et sikkerheds tjek. Der fik vi at vide at normalt så skulle alle ejerne til hver kuffert selv være til stede, men vi fik love til at afhente dem alligevel. Da Henrik spurgte i hittegods fik han svaret at de ikke vidste om baggagen var med flyet. Derfor måtte vi selv se efter ved bagagebåndet. Det viste sig så at flyet og dermed baggagen var forsinket.

Klokken 15:30-16:00 Vi tog vores bagage, vi stødte dog på problemer da vi ikke vidste hvordan Sashas kuffert så ud og numrene vi havde til baggagen passede ikke med den øverste bagage lap, da de i Kastrup lufthavn havde sat en ny lap på den gamle.

Klokken 16:30 var vi endelig på vej imod Sant Giorgio. Vi stoppede ved en Mc Donald's klokken 17:30 hvor gruppen fik mad og kaffe. Bilal fik røget en smøg. Vi var der indtil 18:05 hvor vi kørte videre. Vi kørte igennem en motorvejs afgift klokken 18:30. Henrik kørte.

Rutevejledning:

- Vi kørte af Motorvej A24 med 124/km/t. Vi så afkørslen til Tivoli kl. 18:34 og kørte forbi den. Vi kom ind i en bjergtunnel kl. 18:37. Hvis man kiggede ud af vinduet imellem 18:32 til 20:17 så kunne man se Mælkebjergene, som Anne sagde de hed. Kl. 18:39 kørte vi forbi afkørslen til Castel Madonna, som kunne ses oven på et bjerg.
- Kørte ind i en 582 m lang bjergtunnel, da klokken var 18:43. 18:45 kørte vi forbi afkørslen til Roviano. Kørte ind i endnu en bjergtunnel, der var 717m lang, da klokken slog 18:47. Service Center syd kunne ses på højre hånd, da klokken var 18:51. Klokken 18:53 kunne man se afkørslen til Cria Cola på højrehånd.
- Klokken var 18:57, da kørte vi ind i en bjergtunnel der var 1115 m lang. 18:58 på højrehånd kunne man se afkørslen til Taglicozzo. Ind i en 1041m lang bjergtunnel da klokken var 18:59 og da klokken 19:00.

Undertegnede tog en lille pause fra at tage noter da klokken var 19:01.

- 19:07-19:10 vi kørte igennem vejarbejde og da vejarbejdet sluttede kørte vi ind i en 4181m lang tunnel.
- 19:19 Vi kørte ind og parkerede ved Ristorante Sarni, for at have toilet pause og for at købe snacks og noget at drikke. 19:42 kørte vi videre.

- 19:45 Mere vejarbejde. 19:47 kørte igennem to bjerg tunneler på det samme minut. 19:48 Vejarbejde ender.
- 19:54 Kørte ind i den længste bjergtunnel på turen, den er 10.174 m lang.
- 20:01 435m lang bjergtunnel. 20:02 477 m lang bjergtunnel.
- 20:04 Kørte forbi afkørslen imod San Gabriele Colledara.
- 20:05 940 m lang tunnel og en 303 m lang tunnel.
- 20:09 Motorvejsafgift.
- 20:12 Forbi afkørsel imod Basciano Villa Vomano. 20:13 Forbi afkørsel Val Vomano.
- 20:14 Ind i 820 m lang tunnel. 20:16 Ind i en 2175 m lang tunnel.
- 20:17 Kørte forbi afkørslen imod Teramo. 20:18 Motorvej ophører for et stykke tid.
- 20:20 Kørte forbi afkørslen imod San Nicola. 20:21 Kørte forbi afkørslen imod Canzone. 20:22 Forbi afkørsel imod Sant Atto. 20:23 Forbi afkørsel imod Villa Zacho.
- 20:26 Motorvej ophørte igen og der var enkelt bane.
- 20:27 Kom til en rundkørsel og tog nr. 2 afkørsel til højre og kørte ind på vejen SP22A. 20:28 Endnu en rundkørsel, hvor vi tog nr. 2 afkørsel til højre.
- 20:29 Under en vej bro og derefter ind i en motorvejsafgift og efter dette kørte vi imod Aucona. 20:30 Kørte på vejen A34.
- 20:32 Vejarbejde igen. 20:38 Mere vejarbejde. 20:39 Kørte forbi afkørslen imod Val Vibreta Ancona. 20:40 Mere vejarbejde igen. 20:41 Endnu mere vejarbejde.
- 20:42 Kørte ind i en 610m lang bjergtunnel.
- 20:43 Vejarbejde. 20:44 870m lang bjergtunnel. 20:46 Vejarbejdet ophører.
- 20:47 Kørte ind i en 650 m lang bjergtunnel. 20:49 Ind i en 770m lang bjergtunnel og forbi afkørsel imod Grottammare.
- 20:50 Kørte ind i en 1250m lang bjergtunnel. 20:51 Kørte ind i en 590m lang bjergtunnel og en 420m lang bjergtunnel. 20:52 Kørte ind i en 1100m lang bjergtunnel og en 850m lang bjergtunnel. 20:56 Kørte ind i en bjergtunnel og derefter forbi en afkørsel imod Pedaso.
- Da klokken var 20:57 var der kun 11 km til vi nåede vores destination.
- Tog afkørslen imod Sant Giorgio klokken 21:00 og derefter var der en motorvejsafgift klokken 21:01.
- Vi kom til tre rundkørsler hvor vi tog den anden afkørsel til højre. Vi kørte igennem dem 21:02, 21:05 og 21:11.
- 21:13 Drejede til venstre og kørte ind på vores destination, som var Hotel Residence Charly.

Rutevejledning slut.

Det første vi gjorde, da vi var ankommet var at tømme bussen for bagage, vi havde transporteret hele vejen fra Fiumicino lufthavn. Det gjorde vi fra klokken 21:16. Efter at vi tømte bussen, gik jeg ind i hotellet og gav mit pas til receptionisten.

Da klokken var 22:14 ankom de syv andre der var taget af sted før os. De havde pizza med til os, desværre var pizzaen kold.

Undertegnede og Bilal delte værelse, men var nødt til at bytte værelse med Anne og Henrik, da Bilal har det med at rulle sig meget i søvne og derfor ville han ikke sove i dobbeltseng, da han vidste han ville komme til at skubbe til mig. I det nye rum fandt vi et håndklæde smurt ind i lort.

Tirsdag den 22ende september

Klokken 07.30 begyndte folk spisning af morgenmad på Hotel Charly. Der var ikke særlig meget varieret på udvalget af brød, du kunne kun vælge imellem toast eller et andet hvidt brød. Der var kun en slags ost.

Klokken 08:30 Luka ankom. Luka er en italiensk mand der arbejder med handicappede på et dagcenter, som vi senere kom til at besøge. Han kom for at afhente ting til udstilling, der består af ting lavet af folk med handicap fra Danmark, Italien og Rumænien. Men nogle folk viste mere interesse for var det kulsorte hårvækst, der var groet ud på hans overlæbe. Luka kom også for at fortælle at konferencen først ville ske mindst en halv time senere end planlagt.

Klokken 09:36 Rumænerne ankom. Vi begyndte at gå op imod konference lokalet på første sal da klokken var 10.04. Da alle var kommet derind klokken 10:06, da begyndte Luka at byde alle velkommen til projektet og fortalte lidt om hvad der ville ske igennem ugen. Vi delte os op i tre grupper en Hjemmeside gruppe, en arbejdsgruppe og en for sjov gruppe. Undertegnede var del af hjemmesidegruppen, hvor Rumænerne skulle vise os hvordan man sætter varer op på projektets webshop.

Jeg var der ikke da hjemmesidegruppen startede da Henrik havde sat mig til at lave Europass registrering af seks personer fra Guldborgsund, jeg startede da klokken var 10:15 og gav Ionut mobility numbers klokken 11:35.

Hjemmeside gruppen startede præsentationen af siden klokken 11:30. Siden var sat sådan op at der var Dansk, Engelsk, Italiensk og Rumænsk på den. Nå man skal putte ting på den skal man kun udfylde tekstbokse med normal tekst, intet programmering sprog var nødvendigt for at putte ting på siden. Det eneste, som var nødvendigt for at forstå siden var at kunne forstå Engelsk. Sdens adresse: <http://shop.nolimit-network.com/>. Det var ikke særlig svært selvom Rumænerne sagde at det var svært. Klokken 12:30 blev der lavet en ny kategori for smykker på siden.

Jeg prøvede at putte en vare på siden og Rumænerne gav et bifald, jeg fik fortalt at det var fordi jeg havde gjort det hurtigere end nogen andre. Klokken 12:46 Gik jeg ned og ventede på frokost. Jeg sad sammen med Kurt Lejbølle og Henrik Haubro Pedersen. Kurt talte med Henrik om hans søn og viste et video klip af ham. På grund af dette fik Henrik påfundet om man ikke også kunne putte videoer ind på siden. Vi fik senere at vide, at det var muligt.

Luka sagde at der snart var frokost da klokken var 13:06. Vi satte os ved frokost bordene da klokken var 13:15. Da vi fik forretten, da fandt vi ud af at Luka ikke havde fået besked på at maden skulle være uden svin til mig og Bilal. Han havde en muslimsk ven fra Egypten, men hans ven spiste svin så Luka troede at muslimer godt må spise svin. Luka fandt også ud af at Anne og Henrik var gift af en eller anden grund undskyldte han til Henrik, for en diskussion han havde med Anne. Personligt kan jeg ikke kommenterer dette, da jeg ikke har styr på Italiensk kultur og skik om der er noget om at man skal undskylde til manden, hvis man kommer op at skændes med konen.

Til frokost fik vi to retter, tilbehør og dessert som bestod af:

- Forret: Pasta Al dente med tomat til Luka, mig og Bilal. Pasta Al dente med flæsk til resten.
- Hovedret: Flæsk med squash og tomat. Oksekød til mig og Bilal. Squash og tomat til Luka som er veganer.
- Tilbehør: Chips, Hvidt brød og Salat. Oste tallerken med Parmesan, mozzarella.
- Drinks: Rødvin, mineral vand neutral og brus.
- Dessert: Chokolade kage med Cocco pops kugler på toppen.

Kurt Lejbølle kommenterede at maden var meget bedre end hvad det var dagen før, da de var kommet for sent til frokost. Klokken 14:15 var vi færdige med frokost. Vi sad og ventede til for sjovgruppen kom tilbage, dette skete da klokken var 14:27. De havde været ude at shoppe.

Da klokken blev 15:13 tog vi af sted fra hotellet for at se workshops. Jeg sad i bussen og noterede vores rute fra hotellet. Efter at have kørt ad første afkørsel til højre var vi nødsaget til at lave en U-vending. Vi kørte anden afkørsel til højre i en rundkørsel endte vi med at holde inde og efter blev der lavet endnu en U-vending. Et minut efter holder vi inde ved et supermarked, men minuttet efter drejede vi til højre to gange og i næste minut efter det drejede vi til højre fra en vej som man ikke måtte. Jeg sad i bussen som Henrik kørte. Klokken 15:25 kørte vi ud af den første til højre afkørsel i en rundkørsel. 15:26 Bussen drejede til højre og den stoppede, da vi skulle vente til Luka var færdig med at tanke sin bil. Tankstationen hed Agip. Imens vi sad og ventede skruede Henrik op for billen radio, heldigvis to minutter efter skruede Anne ned for den. Vi efterlod tankstationen da klokken var 15:31. Endelig kunne vi starte at køre til vores destination.

Rutevejledning fra tankstationen Agip:

- 15:31 Rundkørsel anden afkørsel til højre
- 15:32 Kørte under motorvej
- 15:32 Rundkørsel anden afkørsel til højre
- 15:34 Rundkørsel fjerde til højre imod Fermo
- 15:36 Kørte ind og ud af forstaden Cretola.
- 15:37 Kørte ind i byen Luce og ud af den klokken 15:39
- 15:40 Drejede til højre imod El Pideo a Maro og kørte ind i El Pideo a Maro.
- 15:45 Drejede til venstre
- 15:45 Drejede til højre imod Montegranaro
- 15:48 Drejede til venstre imod Montegranaro
- 15:49 Kørte lige ud ved lyskryds.
- 15:53 Kørte ind i Montegranaro
- 15:55 Kørte op af bakke.
- 15:57 Pause i Montegranaro.

Imens vi tog pause undertegnede, skulle tage billeder, jeg fik taget billeder af bjerge og af gruppen. Efter pausen skulle vi til vores første destination, der var ikke særligt langt væk så grupperne gik derhen til fods. Vi gik under en bue og til højre ned a en smal gade belagt med brosten. Over os var den blå himmel og på himlen så vi en hvid streg, Luka sagde at det ikke var en sky, da han fortalte at da han var dreng var der aldrig en sky på himlen. Vi nåede ned til en kirke, som jeg tog billede af, da vi vendte om, da vi var gået for langt. Vi var nødsaget til at gå til siden, da biler kom ned af gaden i fri gear. Klokken var 16:24 vi ankom til Vicola d' Ante som er en skomager.

Derinde mødte vi brødrene Roberto Marcucci og Dorian Marcucci. Luka oversatte hvad de sagde. Der blev fortalt at dem der lavede skomager værkstedet var originalt fra Rom og at de siden grundlæggelsen var blevet specialister i sko. Roberto viste os desuden hvordan en af maskinerne virkede, de havde maskiner, men det meste af deres arbejde foregik stadig i hånden. Maskinerne dem selv var også gamle da man kunne læse på nogle af dem var fra 1940erne. Materialet de brugte til at lave sko var kalve læder hvilket kunne tage op til 2-6 måneder at blive leveret.

Der blev også fortalt at der kunne gå op til 24 dage før et par sko var færdig lavet og et par sko kostede mindst 1100 euro. Det tager længere tid end kineserne men det blev påpeget at et par sko fra dem kunne holde meget længere end dem fra Kina.

Henrik lavede sjov med Frederrikke Hinse og sagde at Roberto skulle komme og besøge hende. Da Roberto havde vist interesse i at besøge Danmark.

Henrik Haubro viste også interesse for en kasse, som var lavet ud af Cork.

Jeg gik rundt og tog billeder af hele værkstedet og tog nogle få noter af hvad Luka sagde.

Efter besøget tog vi af sted imod Fermo.

Ruten vi kørte:

- 17:20 Kørte imod Fermo
- 17:34 Rundkørsel anden afkørsel til højre
- 17:35 Rundkørsel anden afkørsel til højre
- 17:35 Rundkørsel anden afkørsel til højre imod Fermo
- 17:37 Drejede til højre
- 17:38 Drejede til højre
- 17:39 Kørte ud af Morsel Collini og anden afkørsel til højre i en rundkørsel.
- 17:41 Kørte ind i Fermo.
- 17:41 Først ud af anden afkørsel til højre i en rundkørsel, derefter endnu en rundkørsel men denne gang var det første afkørsel til højre. Dernæst drejede vi til højre og derefter til venstre.
- 17:42 Drejede til højre
- 17:43 Drejede til højre.
- 17:44 90 grader sving til højre.
- 17:45 Drejede til venstre.
- 17:46 Kørte under en bue og drejede skarpt til venstre.
- 17:47 Vi nåede bakketoppen af Fermo, det var det Luka sagde det hed.

På bakketoppen af Fermo så vi en park, der var et springvand og da klokken var 17:53 så jeg et træ der var blevet dækket af stanniol. Jeg forstod ikke hvorfor man ville ødelægge naturen ved at dække det til med stanniol. Henrik fortalte at det var for kunst, men undertegnede var ligeglad med sådan noget, da det bare var et træ uden blade der var dækket til med stanniol. Der var endda en mand der sad ved træet, som skulle have 10 euro for at gå under det. Bare fordi det var dækket af stanniol og der lå glasplader på jorden, som skulle skabe illusionen af vand. Desværre var der blæst blade på pladerne fra de andre træer i nærheden, så illusionen virkede ikke da der ikke er det omrids om tingen der flyder på vandets overflade. Jeg tog også et billede af et digt der blev skrevet i 2015, som sad på et skilt ved træet. Annette gik under træet.

Da klokken var 17:58 gik vi ind i Cathedral di Fermo, vi gik hen imod alteret foran alteret i gulvet var der glas, hvor man kunne se det der var under under kirken. Luka fortalte at Katedralen var bygget oven på et fortov. Som sædvanligt tog jeg billeder af omgivelserne. Inden man gik ind i selve Katedralen var der et rum hvor der var en lille træmodel af selve katedralen set udefra. Der var også malet på væggene af forskellige personer fra biblen. Klokken 18:08 var vi ude af katedralen og et minut senere blev der taget gruppe billede foran katedralen. Klokken 18:10 kom vi til en udsigtsplads og ude i horisonten kunne man se bjerge der var tre bjerge der var i række, det sidste af dem var 'den store sten af Italien'. I det mindste var det hvad Luka sagde, han fortalte også om Mussolini.

Efter noget tid gik vi ned af en stejl vej belagt med brosten, vi gik nemlig ned imod udstillingen som var del af projektet, hvor der blev vist ting som folk med handicap havde lavet. Da vi kom ned fra bakken stod vi i en plads hvor der blev taget to gruppe billeder.

Vi gik ind i udstillingen, da klokken var 18:29. Tingene der var udstillet var fra Italien, Rumænien og Danmark. Fra Danmark var der kun keramik med og der var ikke lige så meget, som hos Italienerne og Rumænerne. Da keramikken skulle transporteres ved håndbagage, da det sikkert ville have gået i stykker ved normal bagage. Rumænerne kørte til Italien så de havde ikke samme problem og Italienerne er tæt på. Italienerne havde håndtasker, malerier. Rumænerne havde smykker. Klokken 18:49 blev der taget endnu et gruppebillede.

19:15 var vi ude af udstillingen og gik derefter hen til busserne og klokken 19:26 kørte vi imod Sant Giorgio. Vi skulle dreje til højre klokken 19:27, men Henrik kom til at køre lidt for langt, men kunne ikke bakke fordi de Rumænere var lige bag os. Så vi endte med først at køre under buen, da klokken var 18:29.

Den vej vi kørte:

- 19:30 Drejede til højre og så til venstre.
- 19:34 Rundkørsel første afkørsel til højre
- 19:36 Rundkørsel tredje afkørsel til højre
- 19:38 Rundkørsel tredje afkørsel til højre.
- 19:39 Ind i Porto Sant Giorgio.
- 19:43 Drejede til højre.
- 19:44 Drejede til venstre, drejede til højre og kørte lige ud.
- 19:46 Drejede til venstre
- 19:46 Bussen stopper og vi hopper ud af bussen.

Da vi var kommet ud af bussen hjalp Anne og jeg Henrik med at få parkeret bilen ordentligt. Klokken 19:50 Gik vi ind i et supermarked, jeg købte en pakke frugt kiks og 1 og 1 halv liter naturel mineral vand.

Efter at have været i supermarkedet gik vi hen for at spise aftensmad. Vi ventede dog et stykke tid på at maden skulle komme. Da den endelig kom så fik vi:

- Forret: Nogle folk fik pasta med muslinger og rejer, imens andre fik pasta uden noget kød. Serveret i store fade, som man skulle tage fra.
- Hovedret: Nogle fik Calamari. Andre fik kylling, okse og svinekøds spyd med kartofler og Frederikke Hinse fik squash med mozzarella (Hun er vegetar).
- Tilbehør: Brød og Salat

Det kostede ligesom frokosten kun 15 euro. Efter vi var færdige med at spise tog vi hjem til hotellet. Klokken 22:35 Var vi tilbage på hotellet, jeg gik i seng.

Onsdag den 23ende september

Vi begyndte igen med at spise morgenmad, da klokken var 07:30, brødet var stadig af samme kvalitet som dagen før. 09:25 Luka ankom igen, jeg var stadig i gang med at spise morgenmad.

I dag kom vi op til konferencerummet bare fem minutter efter Lukas ankomst. Rumænerne satte shop siden op. Klokken 09:52 skulle nogle folk tale om hvad de laver.

Først oppe var Arne Petersen, som fortalte om hans arbejde i drivhuset. Bagefter var det Paw, der fortalte om besøgsgården og om hvordan de gror afgrøder, som de giver til dyrene da det ikke er egnet til mennesker. Han fortalte at på gården der har de f.eks. får, ænder, heste, geder, køer, kaniner, grise osv. Han påpegede også at mennesker kunne komme og besøge dem.

Nicolaj Gohlke fortalte at han arbejder i keramik værkstedet. Han fortalte at der arbejdede i alt 23 mennesker i værkstedet. Det de lavede mest var tallerkener og krus.

Der blev talt om hvordan kokken Klaus Mayer startede forretning i New York, København og at han var interesseret i Guldborgsunds produkter og dermed kunne Guldborgsund ved hjælp af samarbejde med ham få del i international forretning og derved mere samarbejde med private partnere.

Efter dem var det Rumænerenes tur til at præsentere dem selv.

Alin der ikke kunne tale engelsk eller høre fik en anden person til at oversætte for sig. Alin fortalte at han kiggede efter arbejde, og at han havde vundet første plads i de nationale Olympiske lege for handicappede tre år i træk. Alin vil gerne sælge produkter på siden for at få noget mere indkomst til sig selv.

Arina: Hun er også døv, hun laver smykker og hun maler også. Hun er ivrig efter at finde nye interesse felter. Hun vil tage til universitetet for døve i Scotland.

Catalin: Hans drøm er at blive IT-ekspert. Han er vicepræsident for No-limit Rumænien. Han er også døv.

Christian: Har været til forskellige udstillinger igennem de sidste 8 år. Han er også interesseret i IT. Han er meget involveret med det Europæiske døve samfund på internettet.

Florine: Han er skulptør. Han laver ting til sig selv og til samfundet.

Til sidst var det Italienerens tur.

Luka: Han startede med en joke om at han havde været ædru i 6 måneder, de fleste grinte. Han talte om hvad vi skulle lave i dag, om at vi skulle ud at besøge et keramik- og et terrakotta værksted. Han fortalte os at vi også skulle ud til en plantage. Han talte også lidt om hvad der skulle ske de næste to dage.

Da klokken var 10:25 begyndte hjemmeside arbejdet, denne gang skulle de lærer os hvordan man putter billeder på varerne, hvordan man putter varen under den ønskede kategori og hvordan man putter pris på varen. Vi fik også at vide at billede filen helst ikke skulle være over 1mb for så tager det meget tid at uploade den. Hvilket mig og Kurt Lejbølle var enige om at det var en ubejlejligt for billedet ville ikke være i særlig stort og det er ikke godt for en webshop, folk skulle jo helst kunne se tydeligt hvad det er de køber. Det underlige var også at ingen af de billeder der blev puttet på ikke var under 1mb.

Kurt og jeg synes også det var for ringe at når du puttede et billede ind i en mappe, så kunne du ikke flytte det til en anden mappe. Du var nødt til at være i mappen du ville uploade billedet til. Det fandt vi ud af, da jeg ivrig at få min tur overstået kom til at sætte billedet ind en forkert mappe.

Vi fik alle lov til at prøve at sætte en vare op på siden. Da Karina skulle prøve, kom hun til at glemme at putte varen i en katagori, så Karina fik lov til at lave hele processen om igen med at 'copy' og 'paste' fra et Word dokument skrevet på rumænsk og hun gjorde det ikke engang på den hurtige måde med genvejstasterne. Jeg havde sagt at hun havde glemt at putte varen under en kategori. Det fandt de så ud af da det ikke lykkedes efter hun havde gjort det igen.

Da klokken var ca. 11:20 gik Kurt, Karina og undertegnede ned for at holde pause, jeg fik mig noget vand at drikke og jeg havde brug for at hvile hovedet lidt. Da vi kom op igen ca. klokken 11:50 så var hjemmesidegruppen ved at pakke sammen. Klokken 12:00 var det forbi.

Klokken 12:30 kørte vi af sted for at få frokost. Vi drejede først til højre. Derefter kom en rundkørsel, hvor vi tog første afkørsel til højre. Klokken 12:33 Drejede vi til højre og kørte ind på Burger Hill.

Vi bestilte mad da klokken var 12:45, vi fik vores drikkevarer allerede fem minutter efter vi bestilte vores drikkevarer. Personligt bestilte jeg en burger med kylling og vi fik pommes fritter ved siden. Tre karton cylinder formet bøtter for at være præcis. For sjovgruppen der kom sammen med Henrik bestilte menuer i stedet for.

På spisestedet bedte Henrik mig om at holde op med at skrive noter, jeg ved ikke helt hvorfor, det må have været nået jeg har sagt eller en måde jeg har opført mig på, der fik ham til at sige at jeg ikke skulle noterer mere.

Jeg havde taget nøglerne med til mit og Bilals værelse med fra receptionen, så han var kommet i tøj, som var blevet vådt af besøget til stranden.

Efter vi var færdige med maden, da kørte vi endelig ud for at besøge keramik værkstedet. Før vi nåede derhen fortalte Luka lidt om området. Vi blev også delt op i to hold fordi vi var for mange, så skulle det ene hold besøge keramik værkstedet først imens den anden besøgte terrakotta værkstedet og derefter byttede vi.

Keramikværkstedet som vi besøgte var en familie virksomhed, hvilket betyder at det er en virksomhed der bliver arvet fra generation til generation og arbejderne er beslægtet. På besøget fik vi lov til at se en mand lave en lerkrukke, hvilket undertegnet har taget en smule film af. Vi fik lov til at se deres store ovne. Især Karina var meget interesseret i dette besøg, da hun arbejder på et keramikværksted. Foran værkstedet tog jeg et billede af den Rumænske No-Limit Formand og den ældste mand der arbejdede i keramikværkstedet.

Vi skulle kun en lille smule ned af en bakke for at komme til Terrakotta værkstedet. Herinde behøvede Luka ikke at oversætte, da kvinden der arbejdede kunne tale Engelsk. Vi fik lov til at se hende male et blad og blomster på et hvidt ler krus. Vi fik at vide at man ikke kunne blande farverne sammen for at danne nye farver og at farverne ikke kan slettes uden at smelte koppen tilbage til ler. Hun fortalte også Karina og Frederikke hvad farven kostede. Ved væggene i værkstedet kunne man se en masse krus, tallerkener, malerier osv. lavet af hende. Karina og Frederikke blev enige om at de også skulle have fat i noget hvidt ler. Da vi gik tilbage mødte jeg Henrik, som lige havde set folk på vej til en begravelse. Henrik prøvede at gå ind et sted for at købe vand, men der var ikke noget vand at købe.

Det sidste sted vi besøgte den dag var en plantage, i denne plantage dyrkede ejeren vindruer og han havde en lille have, hvor han dyrkede forskellige krydderier og krydderurter, han havde også figen træer. I plantagen var der utroligt stille, det syntes vi var rart, da som Kurt Lejbølle sagde at det var rart endeligt at komme et sted, hvor der ikke var noget larm overheadet. Da vi gik ned til køkkenet mødte vi ejeren en gammel mand ved navn Alberto. Alberto var en robust ældre herre, som ligesom Henrik havde hvidt hår og det er også tyndet up på toppen. Han fik Bilal, Frederikke, Karina og en Rumænsk kvinde til at hjælpe sig med at lave mad. Alberto havde talt med Henrik og det viste sig at Alberto også har arbejdet med U-landske organisationer. Alberto skulle snart have besøg af englændere, der skulle høste vindruer.

Vi kom ikke til at spise imens solen var oppe så klokken var over 20:00 inden vi satte os at spise. Det første vi fik flutes med pesto eller kongeurt. Næste ret var brændenælde suppe og efter det fik vi pasta med forskellige grøntsager og en salat med alt for mange tomater. Jeg drak vand, det første jeg fik at drikke siden Burger Hill.

Jeg sov ikke særlig godt den nat, da min næse var stoppet med snot.

Torsdag den 24ende september.

Dagen begyndte som sædvanligt med at vi spiste morgenmad på hotellet. Denne gang ankom Luka faktisk klokken 9:00 og udenfor var der skyer og det regnede. Heldigvis havde Karina et regnslag, som jeg kunne låne.

I dag skulle vi afsted for at se det sted, hvor Luka arbejder til dagligt. Vi skulle besøge en dag plejecenter for folk med handicap. Dette sted var det første sted, hvor vi faktisk fik set italienske handicappede. Vi havde set shoppen hvor de ville sælge deres ting og vi havde set tingene de havde produceret. Nu fik vi lov til faktisk lov til at møde de mennesker, der havde produceret tingene og stedet hvor det hele skete. Der var et håndarbejde rum, et maler rum, et køkken og et rum hvor de kunne sætte sig ind og spille brætspil. Jeg så en person i elektronisk kørestol, der var ved at male et billede af en hund.

Efter besøget til Dag plejecenteret kørte vi hen til en udstilling der viste gamle fund fra lokalområdet, som var blevet smadret på grund af bombning. En bonde havde fundet. Det der var fundet var for det mest

smykker, men der var også f.eks. gamle jern barberskrabere. Luka fortalte at den Italienske jernalder havde begyndt ca. 1000 år før vores egen. Luka prøvede at få en af arbejderne der til at fortælle os om udstillingen på Engelsk, men selvom denne medarbejder havde haft Engelsk på højere niveau, så kunne han ikke fortælle os informationen på Engelsk. Henrik forklarede at han ikke var trænet til at gøre det. De havde forberedt snacks og noget at drikke.

Da vi havde forladt udstillingen, besøgte vi en forretning, som både solgte ting lavet fra deres 3D printer og hjalp arkitekter ved at lave modeller af huse. Henrik købte en ting fra deres butik. Det tager ca. 8 timer bare at blive færdig med en model. En 3D printer virker på den måde at den tegner tingen op med en tynd tråd lavet af plastik.

Vi gik derefter hen til en café og ventede der på at Rumænerne og resten af den danske gruppe ankom, der gik ca. en time før de danske ankom. Da de ankom, viste det sig at Anne havde købt en næsespray og nogle eukalyptus bolsjer fra en øko-shop til mig. Nu ventede vi til Luka kom tilbage.

Da Luka kom tilbage efter at have vist Rumænerne udstillingen, så var det på tide at tage af sted for at få noget frokost. Der hvor vi spiste, fik de fleste pasta med jomfru hummer og rejer. Arne fik svine ravioli, men han kunne ikke lide den og fik i stedet lasagne bestilt til ham. Luka og Frederikke sad på steder hvor jeg ikke kunne se hvad de spiste, så jeg ved ikke hvad de spiste. Efter det fik vi igen friture stegt blæksprutte. Jeg fik taget billeder, et af dem hvor Bilal begyndte at spise på min mobil. Inden vi efterlod spisestedet tog jeg to ekstra dråber af næse sprayen i hvert næsebor.

Efter frokost fik vi fri af Luka indtil vi skulle mødes igen om aftenen. Vi tog af sted til et storcenter, da vi ankom, fik vi en time til at være der. Dog der hvor vi parkerede først viste sig at være ved en møbelforretning, så det var mere kun 40 minutter til at købe ind. Jeg fik kun købt batterier til mit kamera, selvom jeg og Bilal havde tjekket nogle tøjbutikker ud. Vi kunne ikke nå at finde noget jeg kunne lide i min størrelse. Da vi mødtes viste Nicolaj, Bilal de modeller af biler, han havde købt.

Vi kørte hjem til hotellet og tog en pause der. Jeg fik et glas varmt vand, som jeg blandede med mynte pulver, som Anne havde købt. Efter pausen tog vi af sted til aftensmad stedet.

Vi spiste aftensmad hvor Rumænerne havde boet, vi var dog nødt til at vente en time da Luka havde givet et andet tidspunkt til Rumænerne. Vi fik en masse retter den aften, den første ret var pizza med ost og tomat, så kom der fad med svinepålæg, fad med pasta, brødkurve, kirkærte ret, ost med chili og lasagne med feta osv. Annette var blevet ret gode venner med de døve rumænere, hun sad i hvert fald med dem og de kommunikerede med Annette der havde lært noget tegnesprog, det var vel her at jeg kunne gøre læseren opmærksom på at Annette har Down Syndrom. Luka havde for resten hans datter og kone med. Annette fik kommunikeret med hans datter i et godt stykke tid faktisk. Luka delte deltager beviserne ud til folk. Efter dette begyndte vi de danske at tage tilbage til hotellet, da vi skulle af sted tidligt den næste dag.

Fredag den 25ende september.

Vi skulle tidligt af sted, da folkene fra Guldborgssund bortset fra Karina skulle af sted med flyet. Da vi kørte til Fiumicino lufthavn, stoppede vi op to gange for at købe noget at drikke, begge gange spiste jeg en croissant. Da vi ikke havde spist morgenmad den dag. Imens vi kørte spiste jeg af frugt kiksene og brødstængerne jeg havde købt. Jeg tog også billeder af landskabet da jeg ikke havde tid første gang, da jeg skulle notere ruten og det blev for mørkt til at tage billeder.

Ved lufthavnen gik vi ind i Terminal 1, men vi fandt ud af at vi faktisk skulle have gået ind ved Terminal 3, så vi skubbede bagagevognene over til terminal tre. Da vi var der sagde vi farvel til folkene der skulle af sted.

Vi tog af sted fra lufthavnen og lige direkte hen til Bellambriana hotel, som var det hotel vi skulle sove i de næste to nætter. På hotellet skulle vi sørge for at jeg og Bilal fik et værelse med to enkeltsenge, men senere det viste sig at det var en joke, som Henrik havde planlagt. Da vi havde fået vores bagage op på vores værelse, så tog vi en taxa ind til Colosseum.

Imens vi gik hen imod Colosseum, da så vi nogle folk der var ved at restaurere gamle ruiner. Colosseum er et gigantisk monument, men den var faktisk meget højere da den blev bygget 70år e.Kr. På Colosseum kunne det ses at der var gang i restauration af den. Der var også som forventet en masse mennesker der var kommet for at se dette et af verdens syv vidundere. Vi gik også en gammel sten sti og vi så til højre for Colosseum en af tre triumf buer. Vi gik hen til en café der lå lige ved siden af en metro station. Det var her vi spiste vores frokost, det vi spiste var pizza. Derefter gik vi ind i metro stationen op af nogle rulletrapper og gik ind på en cafe og nogle af os fik bestilt en is. Vi satte os udenfor, da vi var færdige med isen og nogen med deres kaffe, da kom en tjener hen og sagde vi ikke måtte sidde der fordi vi bestilte 'take away' vi undskyldte til ham, men han rullede bare med øjnene efter han gik, sikke en dårlig opførsel han og virkelig uprofessionelt. På cafeen inden vi blev afbrudt havde vi talt om at købe gaver med hjem, Anne lovede at hun ville prøve at hjælpe mig med at finde noget at købe til min familie. Senere viste det sig at jeg faktisk godt kunne finde noget til dem.

Først foreslog de, at jeg skulle købe en selfie stang, men personligt gad jeg ikke købe sådan noget affald, heller ikke da Bilal fik prisen ned på 6 euro i stedet for ti. Vi gik ned og besøgte en kirke der ikke lå særlig langt væk fra Colosseum og der efter gik vi hen til en shop, hvor jeg købte et armbånd. Vi gik videre og stoppede ved en café der lå foran FN's bygning. Her drak jeg te imens de andre drak kaffe.

Vi gik tilbage imod Colosseum og steg på en lyserød turist bus, billetten vi fik, var gyldig for 24 timer. Hvilket vi dagen efter fandt ud af ikke betød noget. Vi fik kørt forbi Sankt Peters Pladsen på turen. Jeg fandt ud af at monumentet i midten var en obelisk fra Egypten. Vi hoppede af tæt på hoved stationen og gik ind på en kendt restaurant.

Herinde spiste jeg pasta og en kiksekage. Efter maden tog vi hen til stationen og vi fik fat i en taxa.

Taxachaufføren kunne tale Engelsk.

Vi kørte hen til hotellet og derefter gik vi op til hver vores værelser.

Lørdag den 26ende september.

Vi startede dagen med morgenmad på hotellet, de havde heller ikke et ret stort udvalg, men i det mindste havde de æg. Henrik sad med sin bærbar, så jeg besluttede mig for at give ham mit SD kort, så han kunne flytte billederne, jeg havde taget, over på sin bærbar.

I dag skulle vi af sted til Vatikanet for at være mere præcis; skulle vi ind på det vatikanske museum, det Sixtinske Kapel og Sankt Peter Kirken. Vi var på en guidet tur og det første man skulle inden man kan komme ind til museet var at gå igennem et sikkerheds tjek magen til der man ser i lufthavne. Efter det fik vi udleveret et lille lydanlæg, hvor man kunne høre guiden, men mikrofonen hun brugte var dårlig så der var en irriterende summe lyd, så jeg besluttede mig for at stå tæt på guiden, så jeg kunne høre hvad hun sagde uden at bruge lydanlægget. Efter der vi gik udenfor og hen til skilte med malerierne fra kapellet, der fik vi at vide man ikke måtte tage billeder i det Sixtinske kapel, da blitz kunne ødelægge malerierne. På turen fik

vi set bl.a. statuer af romerske guder, de syv sirener, forskellige bibelske figurer osv. Loft hvor engle er blevet malet på. Gamle romerske badekar og kister, egyptiske statuer f.eks. to Sfinkser og to faraoer. Græske statuer af græske guder. Gobeliner med Jesus, Italienske landsdele, historier fra biblen osv.

På turen blev vi nødt til at vente da en mand ved navn Peter fra gruppen var blevet væk.

Da vi kom ind i det Sixtinske Kapel, kunne man se på væggen billedet af dommedag, som Michelangelo havde forstillet sig det, men det havde dog blevet rettet til at man ikke kunne se kønsdele, det var i hvert fald hvad vores guide havde fortalt os. Da man kiggede op af kunne man se syv historier fra Genesis, der var f.eks. det berømte billede af skabelsen af Adam, hvor Adam ligger og rører Guds finger med sin egen. Noahs ark og Skabelsen osv. På siderne kunne man se Moses og Jesus liv, over dem kan man se Paverne nederst på siderne var der malet vindruer der hænger i guld eller sølv.

Det hele er malet på en måde, som fik det se ud som om figurerne kom ud af baggrunden.

Der var toilet pause, da vi kom ud af Kapellet og udenfor bygningen.

Vi stod og ventede på at guiden kom tilbage, imens kiggede vi ud over Sankt Peter Pladsen og der kunne man se en virkelig lang kø for folk der ville ind i Sankt Peters Kirken, men ikke gad betale for at gå igennem museet. Guiden kom tilbage og vi gik ind i Sankt Peters Kirken, det første man lagde mærke til var at Kirken er kæmpe stor for det er den største kirke. Vi så også den hellige dør, som kun bliver åbnet ved en paves død.

Der var statuer af de forskellige paver og et mindesmærke til en svensk dronning der konverterede til Katolicisme. Vi fik at vide af vores guide at vi kunne vælge at blive her eller vi kunne gå udenfor, siden der var gået over 3 timer, så syntes Henrik vi lige så godt kunne gå udenfor.

Da vi var udenfor gik Karina hen til det vatikanske posthus for at købe postkort, frimærker og sendte dem til sin familie fordi nogen af dem samlede på frimærker.

Vi gik lige ud og væk fra Sankt Peter Pladsen og satte os ned ved en cafe, hvor man selv gik ind og bestilte. Jeg bestilte blæksprutteringe og laks rullet sammen i en spiral omsvøbt af mozzarella ost og en cola.

Efter det gik vi i en lille butik, hvor jeg købte en lille model af Sankt Peters Pladsen.

Vi gik hen for at vente på vores bus, da bussen kom, gik Henrik hen som den første, men en af arbejderne på bussen blokerede for Henrik og spurgte efter nye kunder i stedet for at tage imod billetter fra folk der havde dem. Folk begyndte at masse sig på nogle havde endda mast sig ind foran Henrik. Henrik gik derfra vred, især fordi nogle danskere var imellem dem der maste sig som vilde aber i et bur. I Danmark har vi kø kultur, men så snart en dansker kommer ud af Danmark, så får piben vist en anden lyd.

Karina og Bilal fik fat i en taxa, imens gik jeg, Henrik og Anne indtil vi fik fat i en taxa, som vi fik til at køre os til den spanske trappe. Vi sad på trappen selvfølgelig et sted hvor folk ikke går ned af den og ventede på Bilal og Karina.

Derefter gik vi på en cafe der havde eksisteret over 200 år, siden H.C. Andersen havde været på den, da der var et billede af ham i cafeen. Jeg smagte deres citron kage den var virkelig god.

Efter café besøget gik vi rundt på en shopping tur, vi gik først ind i en butik hvor der blev solgt fodbold T-shirts, Bilal købte to, en til ham selv og en til hans lillebror. Karina købte også en til Annette.

Vi kom ind i butik der solgte tasker, smykker og hårpynt, vi købte ikke noget derinde. Derefter kom vi ind i en anden butik, der også solgte smykker, her købte jeg armbånd til mine søstre. Vi gik videre igennem et sted der kun havde butikker der solgte mærkevarer. Efter at have gået et stykke tid og efter solen var gået ned, da fandt vi en lille butik, der specialiserede sig i at sælge julepynt. Det var her undertegnede endelig kom i tanke om hvad han kunne købe til sin mor, han kom nemlig i tanke om at en af fuglene hun havde arvet fra sin bedstemor var gået i stykker. Derfor besluttede jeg at købe en fugl til hende.

Efter det besluttede vi at gå ind og få en is, jeg bestilte en is med en kanel og en cantaloupe 'kugle', faktisk var det mere bare en is-ske fuld af hver is end en kugle. I denne café købte jeg en kasse småkager med hjem til min familie. Bilal ville ikke have nogen is.

Efter isen gik vi forbi det Italienske parlament. Hvor jeg tog billeder af Henrik. Vi gik hen til en restaurant og der spiste vi vores aftensmad. Bilal og undertegnede spiste begge ravioli med spinat, og ved siden af var der to slags salater en med bønner og en uden og jeg spiste desuden et stykke pizza med fire slags oste, hvor jeg ikke kunne lide smagen af emmentaleren. Anne sagde jeg ikke måtte sige at der var emmentaler på, da Henrik ikke bryder sig om den. Henrik og Annes bord stod skævt på grund af formen på jorden den stod på. Der kom en mand hen imens vi spiste. Han var af Afrikansk afstamning. Han talte til os. Bilal fortalte ham at han var af Tunesisk afstamning. Manden ville give ham en gave, han gav Bilal to brune figurer af en skildpadde og en elefant. Han gav også Karina og Anne et armbånd lavet af plastic perler. Han sagde det var gaver, men Anne sagde til Bilal at han skulle betale ham alligevel. Han havde fået ca. 10 euro, men han blev ved med at tigge om penge fra os med øjnene. Henrik sagde at han skulle tage tingene tilbage, da de ikke virkelig var gaver hvis folk alligevel skulle betale mere end tingene ville være værd før han var tilfreds og at han skulle gå væk. Manden tog ikke tingene tilbage og Henrik var nødt til at sige at han skulle gå væk flere gange før han gjorde det. Der kom endnu en mand, som også var flygtning, der ville sælge en Psy bamse der kunne synge. Han sendte vi væk med det samme.

Henrik talte om flygtninge og Karina talte om selve det at de faktisk kunne sælge ting på gaden, det kunne man ikke andre steder uden at få lov. Hun vidste dette, da hendes bror havde arbejdet med at få ting solgt på gaden i et udland.

Efter vi havde spist efterlod Henrik 10 euro i drikkepenge. Vi tog hen for at finde en taxa. På vejen købte jeg to læderbælter til mig og min far. Vi fandt en taxa og kørte hen til hotellet. På hotellet var der reserveret plads til en privat fest. Jeg fik sovet godt nok, men Karina var nødt til at skifte værelse, da der var alt for meget larm til at hun kunne falde i søvn.

Søndag den 27ende september.

Vi tog vores bagage med ned og spiste først morgenmad, hvorefter vi pakkede bussen. I dag var planen først at tage til Cappucini kirken og derefter til lufthavnen. Vi stødte dog på et problem, siden vi havde taget taxa de andre dage havde vi ikke støt på det, men nu prøvede GPS at sende os ned af en ensrettet vej, så det endte med at Henrik kørte i ring tre gange, men det lykkedes endelig at komme til vores destination. Vi havde dog ikke nok tid til at læse alle skiltene på de forskellige malerier af præster og manuskripter. Vi kom til krypterne, som var hvad interesserede Karina. Disse krypter var dekoreret af menneske knogler og man kunne se skeletterne fra Cappucini munke. Der var kun et enkelt rum der ikke havde skelet i sig og det var alter rummet. Disse krypter var grunden til at Cappucini Kirken også havde fået navnet Skelet kirken. I shoppen købte jeg et postkort og et bogkort.

Da besøget var slut kørte vi ud af Rom, hvilket tog lang tid, og hen til Fiumicino lufthavn.

Vi ankom til lufthavnen og vi havde lige tid til at gå i border shop, efter meget overvejelse til hvad jeg skulle købe til mine søstre, fik jeg hjælp af Anne og købte dermed to Mentos rør og til hele familien var der italiensk chokolade. Vi gik på flyet til Berlin.

På flyet drak jeg appelsinjuice og spiste en ostesandwich. Jeg læste også i min bog. I Berlin havde vi en toiletpause også gik vi videre hen til flyet. På flyet til Kastrup fik jeg drukket æblejuice.

Vi ankom til Kastrup klokken 18:35, så lige til tiden, i forhold til udrejsen havde vi i stedet for SAS fløjet med AirBerlin. Vi afhentede vores bagage. Jeg mødte min familie i lufthavnen og min søster tog et sidste gruppebillede af gruppen. Efter det sagde vi farvel og vi forlod lufthavnen.